

POSTANOWIENIE

z 23 lutego 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Bartosz Stankiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 23 lutego 2026 r. w Warszawie wniosku z 19 lutego 2026 r. o uchylenie zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Krajową Izbę Odwoławczą wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze, wniesionego przez zamawiającego Centrum Usług Wspólnych Gminy Miejskiej Tczew z siedzibą w Tczewie przy ul. Kołłątaja 9 (83-110 Tczew) w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego pn. *Sukcesywne dostawy artykułów spożywczych do Szkół Podstawowych i Przedszkola nr 8 Gminy Miejskiej Tczew*, część 3 zamówienia

postanawia:

**odmówić uchylenia zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku
lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze.**

UZASADNIENIE

Centrum Usług Wspólnych Gminy Miejskiej Tczew z siedzibą w Tczewie (zwane dalej: „zamawiającym”) działając na podstawie art. 577 ustawy z 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320, zwanej dalej: „Pzp”), 19 lutego 2026 r. złożyło, na podstawie art. 578 ust. 1 Pzp, do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego pn. *Sukcesywne dostawy artykułów spożywczych do Szkół Podstawowych i Przedszkola nr 8 Gminy Miejskiej Tczew*, o numerze CUW.260.1.2025.DK (zwanym dalej: „postępowaniem”).

Wniosek został złożony w związku z wniesieniem odwołania 16 lutego 2026 r. przez wykonawcę J.L. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą M.J. z siedzibą w Starzyńskim Dworze (zwanego dalej: „odwołującym”). Odwołanie dotyczyło części 3 zamówienia.

W uzasadnieniu przedmiotowego wniosku zamawiający wskazał, że znajdował on oparcie w art. 522 ust. 2 Pzp, albowiem odwołanie jest oczywiście bezzasadne, ponieważ:

- nie dotyczy nowej czynności zamawiającego;
- nie wskazuje naruszenia przepisów Pzp mogącego mieć wpływ na wynik postępowania;
- nie wykazuje realnej możliwości zmiany klasyfikacji ofert.

Zamawiający podkreślił, że kwestionowana czynność – wybór oferty najkorzystniejszej w części 3 – została dokonana 8 grudnia 2025 r. i nie była następnie modyfikowana ani powtarzana. Odwołanie z 16 lutego 2026 r. nie wskazuje na żaden nowy element faktyczny ani prawny, który mógłby uzasadniać ponowne otwarcie kontroli tej czynności. W konsekwencji środek ochrony prawnej został skierowany przeciwko czynności definitywnie dokonanej.

W dalszej kolejności zamawiający zwrócił uwagę na brak wykazania wpływu na wynik postępowania. W tym kontekście stwierdził, że odwołujący nie przedstawił:

- wyliczenia punktowego;
- analizy porównawczej ofert;
- wskazania konkretnego błędu w zastosowaniu kryteriów oceny.

Zdaniem zamawiającego zarzuty miały charakter polemiczny i nie wykazywały związku przyczynowego między podnoszonym uchybieniem a wynikiem postępowania. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Izby, brak wykazania wpływu naruszenia na wynik postępowania eliminuje zasadność środka ochrony prawnej. Odwołanie, które nie może doprowadzić do zmiany rozstrzygnięcia, należy uznać za oczywiście bezzasadne w rozumieniu art. 522 ust. 2 Pzp.

Następnie zamawiający odniósł się do braku materialnoprawnej przesłanki interesu. W tym zakresie wyjaśnił, że odwołujący nie wykazał realnego interesu w uzyskaniu zamówienia ani możliwości poniesienia szkody. Nie wykazał również, że po ewentualnym uwzględnieniu zarzutów oferta odwołującego mogłaby zostać uznana za najkorzystniejszą. W ocenie zamawiającego brak tej przesłanki czyni odwołanie wadliwym materialnoprawnie.

Zamawiający odniósł się także do momentu wniesienia odwołania. Stwierdził, że odwołanie zostało wniesione na trzy dni przed upływem terminu związania ofertą (19 lutego 2026 r.). Wobec braku nowej czynności zamawiającego oraz braku wykazania wpływu zarzutów na wynik postępowania, moment wniesienia odwołania wskazuje na jego instrumentalny charakter. Środki ochrony prawnej nie mogą służyć wyłącznie blokowaniu zawarcia umowy.

Zamawiający stwierdził ponadto, że postępowanie dotyczy sukcesywnych dostaw artykułów spożywczych do placówek oświatowych. Utrzymanie zakazu zawarcia umowy przy oczywistej bezzasadności odwołania:

- destabilizuje realizację zadania publicznego;
- generuje ryzyko organizacyjne i finansowe;
- może prowadzić do konieczności podejmowania działań nadzwyczajnych.

W ocenie zamawiającego w realiach przedmiotowej sprawy proporcja między ochroną interesu wykonawcy a interesem publicznym przemawia za uchyleniem zakazu zawarcia umowy.

W konkluzji uzasadnienia wniosku zamawiający wskazał, że odwołanie:

- nie dotyczy nowej czynności;
- nie wykazuje naruszenia mającego wpływ na wynik postępowania;
- nie spełnia materialnoprawnej przesłanki interesu;
- ma charakter wyłącznie blokujący.

Zamawiający pokreślił, że spełniona została zatem przesłanka oczywistej bezzasadności z art. 522 ust. 2 Pzp i wniósł o uchylenie zakazu zawarcia umowy w części 3 postępowania.

Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Zgodnie z art. 578 ust. 1 Pzp *Zamawiający może złożyć do Izby wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy, o którym mowa w art. 577.*

Z kolei stosownie do treści przepisu art. 578 ust. 2 Pzp *Izba może uchylić zakaz zawarcia umowy, jeżeli:*

- 1) niezawarcie umowy mogłoby spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego, przewyższające korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia;*
- 2) zamawiający uprawdopodobnił, że odwołanie wnoszone jest wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy.*

Zamawiający we wniosku o uchylenie zakazu zawarcia umowy z 19 lutego 2026 r. wskazał na podstawy uchylenia zakazu zawarcia umowy określone w art. 578 ust. 2 pkt 1 i 2 Pzp.

Izba zwróciła uwagę, że uchylenie zakazu zawarcia umowy jest wyjątkiem od ogólnej reguły, zgodnie z którą umowę w sprawie zamówienia publicznego zawiera się dopiero po ogłoszeniu przez Izbę orzeczenia kończącego postępowanie odwoławcze. Zamawiający powinien zatem wykazać, że istnieje potrzeba niezwłocznego zawarcia umowy, bez przewidzianego prawem oczekiwania na orzeczenie Izby w przedmiocie rozstrzygnięcia odwołania.

Rozpoznając wniosek, Izba stwierdziła, że wskazane przez zamawiającego okoliczności nie uzasadniały uchylenia zakazu zawarcia umowy na podstawie art. 578 ust. 2 pkt 1 i 2 Pzp.

W odniesieniu do przesłanki uchylenia zakazu zawarcia umowy określonej w art. 578 ust. 2 pkt 1 Pzp, Izba stwierdziła, że przywołany przepis wymaga ustalenia po pierwsze, czy niezawarcie umowy w sprawie zamówienia publicznego, spowoduje negatywne skutki dla

interesu publicznego. Jeśli odpowiedź na to pytanie jest pozytywna, wówczas należy zbadać, czy negatywne skutki przewyższają korzyści związane z ochroną wszystkich interesów zagrożonych uszczerbkiem skutkiem czynności podjętych przez zamawiającego.

Składając wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy, zamawiający musi w sposób szczegółowy i za pomocą precyzyjnych twierdzeń wykazać wpływ wykonania danego zamówienia na ochronę słusznego interesu publicznego, którego niewykonanie w sposób ewidentny przekracza potrzebę ochrony praw odwołującego się wykonawcy. Ponadto, Izba stoi na stanowisku, że powody, dla których zamawiający sięga po tę wyjątkową instytucję nie mogą być wywołane działaniem zamawiającego, lecz powinny wynikać z okoliczności od niego niezależnych, a zamawiający powinien wyczerpać wszelkie inne dostępne mu środki, aby osiągnąć cel w postaci udzielenia zamówienia w pożądanym terminie.

Zamawiający we wniosku o uchylenie zakazu zawarcia umowy właściwie nie przedstawił argumentacji odnoszącej się do zagadnienia interesu publicznego. Stanowisko zamawiającego w tej materii sprowadzało się do stwierdzenia, że utrzymanie zakazu zawarcia umowy przy oczywistej bezzasadności odwołania: destabilizuje realizację zadania publicznego, generuje ryzyko organizacyjne i finansowe oraz może prowadzić do konieczności podejmowania działań nadzwyczajnych. Przy prezentacji powyższych kwestii zabrakło jakiegokolwiek odniesienia ogólnie zarysowanych obaw zamawiającego do okoliczności przedmiotowej sprawy. Zamawiający nie wyjaśnił w jaki sposób wniesienie odwołania, a przez to powstanie zakazu zawarcia umowy do czasu jego rozstrzygnięcia destabilizuje realizację zadania publicznego, generuje ryzyko organizacyjne i finansowe oraz może prowadzić do konieczności podejmowania działań nadzwyczajnych. Ponadto zamawiający w swojej argumentacji zwrócił uwagę na brak wykazania wpływu na wynik postępowania, brak materialnoprawnej przesłanki interesu oraz powołał się na art. 522 ust. 2 Pzp w kontekście oczywistej bezzasadności odwołania. Powyższe okoliczności związane są rozpoznaniem odwołania, a nie wniosku o uchylenie zakazu zawarcia umowy, stąd nie mogły przekonać Izby do uchylenia zakazu. Dodatkowo z niezrozumiałych dla Izby powodów zamawiający powołał się na art. 522 ust. 2 Pzp, który nie odnosi się do oczywistej bezzasadności odwołania, ale do kwestii uwzględnienia odwołania przez zamawiającego. Najprawdopodobniej zamawiający wskazał na ww. przepis w związku ze sprawą o sygn. akt KIO 5707/25. Przy czym w tej sprawie nie doszło do merytorycznego rozpoznania odwołania, ponieważ postępowanie odwoławcze zostało umorzone z powodu uwzględnienia przez zamawiającego części zarzutów przedstawionych w odwołaniu i wycofania pozostałych zarzutów przez odwołującego. Co więcej, Izba z całą stanowczością stwierdziła, że w takiej sytuacji nie jest jej rolą domyślanie się stanowiska zamawiającego. Stąd niedomówienia zamawiającego w tym zakresie, przemawiały na jego niekorzyść. W związku z tym zamawiający nie wykazał, ani nawet nie

uprawdopodobnił, że w przedmiotowej sprawie niezawarcie umowy w sprawie zamówienia publicznego, spowoduje negatywne skutki dla interesu publicznego.

W zakresie drugiej przesłanki skład orzekający uznał, że uchylenie zakazu zawarcia umowy na podstawie art. 578 ust. 2 pkt 2 Pzp jest możliwe w sytuacji, w której zamawiający uprawdopodobnił, że odwołanie wnoszone jest wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy. Należy podkreślić, że w tym przypadku wymagane jest uprawdopodobnienie przez zamawiającego zaistnienia tej przesłanki.

Izba stwierdziła, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy zamawiający nie uprawdopodobnił, że odwołanie wniesione zostało wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy. W tym kontekście Izba stwierdziła, że przepis art. 578 ust. 2 pkt 2 Pzp odnosi się jedynie do przypadków oczywistych, które nie wymagają szczegółowej analizy odwołania. W okolicznościach przedmiotowej sprawy Izba nie doszukała się takich oczywistości. Natomiast skorzystanie przez wykonawcę w toku postępowania o udzielenie zamówienia ze środków ochrony prawnej nie jest sytuacją nadzwyczajną i z pewnością jest to okoliczność, która przez zamawiającego powinna być wzięta pod uwagę np. przy planowaniu ryzyka wpływającego na czas potrzebny na udzielenie zamówienia.

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności, Izba postanowiła jak w sentencji, na podstawie art. 578 ust. 3 i 4 Pzp, uznając, że przesłanki z art. 578 ust. 2 pkt 1 i 2 Pzp nie zostały spełnione, co skutkowało odmową uchylenia zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze.

Stosownie do art. 578 ust. 4 zdanie drugie Pzp na postanowienie nie przysługuje skarga.

Przewodniczący: